

РЕШЕНИЕ

№ 15727

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1942** по описа за **2025** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ вр. чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по касационна жалба на В. А. А.-ЕГН-[ЕГН], срещу Решение от 21.01.2025г. по нахд. № 15731/2024г. на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав, с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление (НП) № 24-4332-022536 от 25.09.2024г., с което е наложено на В. А. А. административните наказания: глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл.174, ал.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/. Твърди се незаконосъобразност на оспореният акт поради допуснато нарушение на материалния закон, процесуалните правила и при неправилно тълкуване на събраните по делото и надлежно приобщени към делото доказателства. Счита, че съдът неправилно не е приложил разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.Моли съда да отмени решението на СРС и да отмени издаденото наказателно постановление.

Ответната страна – Началник група в СДВР, отдел ПП, се представлява от юрк.М., която моли съда да остави касационната жалба без уважение и да остави в сила въззивното решение.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата – прокурор от СГП моли да се потвърди решението на СРС.
Административен съд София - град XXV касационен състав, като взе предвид твърденията на страните и с оглед предмета на служебна проверка, съобразно чл.218 от АПК, излага следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от

надлежна страна и на подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 23.08.2024г. около 02:50 часа А. е управлявал л.а.“БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], на площад „В. завера“ с посока на движение от [улица]към [улица]. Спрян е за проверка от свид.П. К. и Я. Т..Полицейските служители приканили водача да бъде тестван с Дрегер за употреба на наркотични вещества, както и за наличие на алкохол в кръвта.

В. А. отказал да се подложи на тест с Дрегера. За това в 03,523.08.2024г. П. К. – ст.полицай при 04 РУ-СДВР връчил на касационния жалбоподател Талон за изследване, в който му разпорежда в срок до 45 минути да се яви в УМБАЛ „Света А.“ за даване на кръвна проба.

За констатациите е съставен акт за установяване на административно нарушение № 1160877 от 23.08.2024г. за нарушение на чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП и за чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП № 24-4332-022536 от 25.09.2024г., с което на ответника е наложена глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при издаването на атакуваното НП и при съставянето на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения.Издадени са от компетентен орган, спазена е и формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити.

По отношение на направеното и пред въззивната инстанция възражение на защитата за маловажност на случая настоящият съдебен състав напълно споделя изложените аргументи.

Решението е правилно.

Актът и наказателното постановление отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накръняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност – отказът на жалбоподателя да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол и наркотични вещества, както с тест, така и с вземане на кръвна проба, се установяват от събраните писмени и гласни доказателства. С този отказ същият е осъществил административни нарушения по чл.174, ал.3 от ЗДвП.

От съдържанието на оспореното наказателно постановление е видно, че е изписано словесно точно в какво се е състояло нарушението на водача, което покрива изцяло състава на чл.174, ал.3 от ЗДвП, съдържаща едновременно правило за поведение и санкцията за неизпълнението му. Редът, по който се установява употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства се регламентира от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози (Наредбата).

Съгласно чл.1, ал.3 от нея употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози се установява чрез използване на технически средства и медицински изследвания. Техническите средства включват и тестове за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози. За целите на медицинските изследвания се извършват и химически и химикотоксикологични лабораторни изследвания. Чл.3, ал.1 от Наредбата указва, че при извършване на проверка на място от контролните органи употребата на алкохол се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Чл.3а посочва случаите, в които проверката се извършва чрез медицински изследвания – на алкохол - с химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози –

с химико-токсикологично лабораторно изследване, когато лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; лицето не приема показанията на техническото средство или теста; физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. За целта на медицинското изследване, се издава талон за изследване, който се връчва на водача срещу подпис с указани в него лечебното заведение, в което водачът следва да се яви и срока на явяването му. Съобразно конкретиката на настоящия случай водачът е реализирал нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП, като е отказал проверката с техническо средство за употреба на алкохол, след което е отказал медицинско изследване - което е сторил чрез бездействие като не се е явил в посочения в талона срок в посоченото лечебно заведение.

По изложените съображения обжалваното решение на СРС следва да бъде потвърдено, тъй като спорът е изяснен от фактическа страна.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Поради това и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.01.2025г. по нахд. № 15731/2024г. на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав, с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление (НП) № 24-4332-022536 от 25.09.2024г., с което е наложено на В. А. А. административните наказания: глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл.174, ал.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

ОСЪЖДА В. А. А.-ЕГН-[ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 100.00 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.